

Nr 42.

Ankom till riksdagens kansli den 3 maj 1927 kl. 12 m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften, m. m. ävensom en i ämnet väckt motion.
(2:a avd.)

I en den 22 februari 1927 dagteknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 189, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga nedan intagna förslag till

1:o förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften; och

2:o förordning om ändrad lydelse av 1 § i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper.

Förslag

till

förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften.

Härigenom förordnas, att 3, 8 och 17 §§, 47 § 2 och 3 mom. samt 56 § i förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

3 §.

I avseende på expeditionernas förseende med stämpel gäller, med de här nedan i 7 § nämnda undantag, dennna tariff:

	1 Avd.		2 Avd.		3 Avd.		4 Avd.		5 Avd.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
----- <i>Bevis</i> angående — — — före- tedd handling					<i>fritt</i>					
» å dom eller utslag, huru- vida däremot är vädjat					<i>fritt</i>					
» ; se även <i>Intyg</i> . -----										

8 §.

Följande enskilda handlingar skola, även där de äro utfärdade av offentlig myndighet, förses med stämpel på sätt här nedan stadgas.

Aktiebrev i utländskt aktiebolag — — — orsaken härtill.

Se för övrigt *Certifikat* och 16 §.

Certeparti skall, — — — i konkurs.

Certifikat å värdepapper av något av följande slag, nämligen aktiebrev i utländskt aktiebolag, andelsbevis, delaktighetsbevis eller lottbrev i utländskt företag av ekonomisk art ävensom i utlandet utfärdad obligation eller förskrivning, som enligt denna förordning jämställes med obligation, skall förses med stämpel till det belopp, varmed stämpelavgift skulle hava utgått för i certifikatet omförmälda värdepapper, därest dessa efter införsel till riket blivit föremål för överlåtelse. Stämpelbeläggning av certifikat skall äga rum, där det utfärdas här i riket, vid utfärdandet och, där det utfärdats i utlandet och hit till riket införts, vid den tidpunkt, som för sådant fall är stadgad i fråga om värdepapper av i certifikatet omförmälda slag.

Vad sålunda stadgats skall dock icke äga tillämpning på certifikat, som före den 1 juli 1927 uppvisats hos magistrat i stad. Om dylikt uppvisande samt om dagen därför skall magistraten kostnadsfritt verkställa påteckning å certifikatet.

Varder certifikat utbytt mot ett eller flera certifikat å samma värdepapper eller ock mot värdepapperen, må innehavaren med företeende av certifikatet och det eller de nya certifikaten eller värdepapperen hos överståthållarämbetet eller Konungens befallningshavande anhålla om vidtagande av åtgärd, för att å förstnämnda certifikat anbragta införselstämplar eller för certifikatet åtnjuten stämpelfrihet må kunna tillgodoräknas det eller de nya certifikaten eller värdepapperen. Myndigheten skall då, därest förstnämnda certifikat är belagt med stämplor, annullera dessa med en för sådant ändamål inrättad tryckstämpel eller, om stämpelfrihet åtnjutes, göra påteckning å samma certifikat angående företeendet och ändamålet därmed; och äger därefter stämpelfrihet rum för det eller de nya certifikaten eller värdepapperen, som av myndigheten förses med anteckning om orsaken härtill.

Angående handling, varigenom någon tillförsäkras förfoganderätt över värdepapper av något av de i första stycket omförmälda slag, gälle, ändock att den ej betecknats som certifikat, vad i denna förordning är stadgat om certifikat.

Se för övrigt 16 §.

Interimsbevis, interimskvitto — — — se 27 §.

Interimsbevis, interimskvitto å aktiebrev i utländskt aktiebolag, andelsbevis, delaktighetsbevis eller lottbrev i utländskt företag av ekonomisk art eller å utländsk obligation; se *Certifikat*.

Lottsedel för deltagande i lotteri, som med Kungl. Maj:ts tillstånd anordnats, skall av lotteriets anordnare före utlämnandet förseas med stämpel, då lotteriet avser penningar, av 20 öre för varje hel krona av det belopp, varå lottsedeln lyder, och, då lotteriet avser andra värdeföremål, av 10 öre för varje lottsedel.

Se för övrigt 56 §.

Obligation, som utfärdats i utlandet, — — — i utlandet.

Se för övrigt *Certifikat* och 16 §.

 17 §.

Därest handling, — — — ett år.

Där på — — — förnyad stämpelbeläggning.

Åskas med avseende å in-teckning i fast egendom, tomträtt eller vattenfallsrätt sådan åtgärd, som omförmäles i 21, 26, 27 eller 34 § av förordningen den 16 juni 1875 angående in-teckning i fast egendom eller i 10 eller 14 § av lagen den 14 juni 1907 om in-teckning i tomträtt och vattenfallsrätt, skall den handling, som för sådant ändamål ingives jämte den gamla in-teckningshandlingen, icke beläggas med stämpel; ej heller skall stämpel läggas å handling, för vilken in-teckning meddelas på grund av 4 § i lagen den 1927 om in-teckningshavares rätt till betalning ur ersättning, som utgår på grund av brandförsäkringsavtal.

47 §.

2. Åsidosätter någon — — — tjugufem kronor.

Till enahanda ansvar vare den förfallen, som utfärdar certifikat å aktiebrev i utländskt aktiebolag eller andelsbevis, delaktighetsbevis eller lottbrev i utländskt företag av ekonomisk art eller som belånar, försäljer eller på vad sätt det vara må överlåter sådant certifikat eller annan sådan handling, som nu nämnts, utan att handlingen är försedd med i 8 § föreskriven stämpel.

Utgiver någon — — — tjugufem kronor.

3. Den obligationsutgivare, som utlämnar obligation utan att därvid förse handlingen med stadgad stämpel, så ock den, som utfärdar certifikat å obligation, vilken utgivits eller är avsedd att utgivas i utlandet, eller som belånar, försäljer eller på vad sätt det vara må överlåter sådan obligation eller därå utfärdat certifikat, utan att handlingen är försedd med i 8 §

föreskriven stämpel, böte tjugu gånger den felande stämpelns belopp; dock vare minsta bot tjugufem kronor.

56 §.

Generalpoststyrelsen äge medgiva, att den, som erhållit tillstånd till anordnande av lotteri, må fritagas från skyldighet att förse lottsedel med stämpel, under villkor att han, i fråga om penninglotteri inom en vecka och beträffande annat lotteri inom en månad efter varje dragning till generalpoststyrelsen dels inbetalar den på de till dragningen försålda lottsedlar belöpande stämpelavgift, dels ock inlämnar ett av notarius publicus på grund av räkenskaperna för lotteriet utfärdat intyg över antalet sålunda försålda lottsedlar, därvid i fråga om penninglotteri skall angivas antalet lottsedlar av varje särskild valör; och skall före varje dragning av den person eller myndighet, som erhållit Kungl. Maj:ts uppdrag att utöva tillsyn över lotteriet, till generalpoststyrelsen insändas uppgift om tiden för dragningen.

Inbetalas avgiftsbeloppet — — — ränta därå.

Å lottsedel, — — — försorg påtryckas.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1927 utom i vad den avser ändring i 17 §, i vilken del förordningen träder i kraft den 1 januari 1928.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 1 § i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper.

Härigenom förordnas, att 1 § i förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper skall i nedan angiven del erhålla följande ändrade lydelse:

1 §.

Vid överlåtelse — — — nedan sägs.

Med fondpapper — — — obligation stämpelbeläggas.

Certifikat eller annan handling, varigenom någon tillförsäkras förfoganderätt över värdepapper av något av följande slag, nämligen aktier i utländska aktiebolag eller lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis i utländska

kommanditbolag ävensom i utlandet utfärdad obligation, skall enligt denna förordning anses vara fondpapper av samma slag som de värdepapper, handlingen avser.

Lika med — — — grundade rätt.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1927.

Till utskottet har jämväl överlämnats en i anledning av propositionen av herr *Lövgren* i Nyborg inom andra kammaren väckt motion, nr 316, däri hemställts, att riksdagen måtte »avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 189 i vad densamma avser höjning av stämpeln på lottsedlar.»

Den föreliggande propositionen innefattar förslag om ändringar i stämpelförordningens bestämmelser angående *dels* stämpelfrihet för vissa bevis, *dels* införselstämpeln för vissa utländska värdepapper, *dels* stämpelavgiften för lottsedel i penninglotteri, *dels ock* stämpelfrihet för in-teckningshandling i visst fall. Därjämte har i anslutning till förslaget om utvidgning av stadgandena rörande införselstämpel för utländska värdepapper föreslagits ändring i 1 § av förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper.

Enligt 3 § i stämpelförordningen är bevis av underdomstol eller därstädes anställd tjänsteman, tecknat å företedd handling, fritt från stämpelavgift. Detsamma är förhållandet med bevis å dom eller utslag, att däremot är vädjat. Efter bestämmelser härom omnämnas i paragrafen ett antal olika bevis, varefter stadgas, att för »bevis, annat» skall utgå stämpelavgift, som för underdomstol i stad belöper sig till en krona.

Stämpelfrihet för bevis å dom eller utslag, huruvida däremot är vädjat.

Propositionen.

Chefen för finansdepartementet har till omförmälda statsrådsprotokoll anført, att riksdagens justitieombudsman i en den 30 november 1926 dagtecknad, till Kungl. Maj:t ställd skrivelse (se justitieombudsmannens ämbetsberättelse till 1927 års riksdag sid. 284 ff.) anmält, hurusom klagomål hos justitieombudsmannen anförts däröver, att i ett närmare angivet fall part i tvistemål, som varit anhängigt vid rådhusrätt, för ett av rättens ordförande å utslaget i målet tecknat bevis, att utslaget vunnit laga kraft, påförts stämpelavgift med en krona, ehuru dylikt bevis enligt klagandens uppfattning vore att hänföra till »bevis av underdomstol eller därstädes anställd tjänsteman, tecknat å företedd handling» och förty fritt från stämpel. Justitieombudsmannen hade vidare i sin skrivelse anført, att även om enligt justitieombudsmannens åsikt den av rådhusrättens ordförande verkställda stämpel-

beläggningsen icke vore riktig, en förtydligande ändring av hithörande bestämmelser likväl syntes påkallad.

Med hänsyn härtill hade departementschefen ansett lämpligt, att bestämmelserna förtydligades. För sin del hade departementschefen funnit detta enklast kunna ske så, att rubriken »bevis å dom eller utslag, att däremot är vädjat» förändrades till »bevis å dom eller utslag, huruvida däremot är vädjat». Enär vad erlades eller anmälades hos underdomstol eller därstädes anställd tjänsteman och bevis av sistberörda innehåll sålunda kunde lämnas endast av underdomstol eller tjänsteman därstädes, vore det uppenbart, att den sålunda förändrade rubriken icke hade avseende å bevis, som hos överrätt anställd tjänsteman tecknade å dom eller utslag, huruvida vad *fullföljts* eller icke.

Utskottet. Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot propositionen i denna del.

**Införelstäm-
pel för vissa
utländska
värdepapper
m. m.**

*Propositio-
nen.*

Enligt 8 § i stämpelförordningen skall obligation, som utfärdats i utlandet, utom i särskilt angivna undantagsfall förses med stämpel till visst belopp, innan den första gången, efter det densamma blivit till riket införd, härstädes belånas, försäljes eller på vad sätt det vara må överlåtes eller, därest den ej förut vederbörligen stämpelbelagts, innan inregistrering sker av bouppteckning efter avliden person, till vars efterlämnade tillgångar obligationen hör. Med obligation likställes i detta hänseende hit till riket inkomna löpande förskrivningar, som i utlandet utfärdats för särskilda delar av skuldbelopp och vilka uppenbarligen äro avsedda att utsläppas i den allmänna rörelsen, ändock att sådan förskrivning ej betecknats som obligation. Liknande bestämmelser äro i samma författningsrum meddelade jämväl i avseende å till riket infört aktiebrev i utländskt aktiebolag.

Enligt vad som kommit till departementschefens kännedom hade ifrågasvarande bestämmelser, såvitt anginge utländska obligationer, i betydande omfattning kringgåts i ändamål att undgå stämpelbeskattningen. Det hade nämligen blivit alltmera vanligt, att fondkommissionärer, framför allt banker, som förmedlade försäljning av utländska obligationer här i riket, till köpare av sådana värdepapper utfärdade bevis av innehåll, att kommissionären förbunde sig att mot bevisets återställande hålla obligationerna till köparens förfogande hos viss bank i utlandet. Själva obligationerna kvarläge sedermera i den utländska bankens förvar och bleve sålunda icke föremål för stämpelbeläggning här i riket, under det att det i avseende å obligationerna av fondkommissionären utfärdade beviset, för vilket stämpelpikt för närvarande icke förefunnes, i obligationernas ställe gjordes till föremål för belåning och överlåtelse här i riket, varjämte beviset tillika tjänade det ändamål, att å obligationerna upplupen ränta utbetalades allenast mot företeende av och anteckning å detsamma. I den mån det av departementschefen angivna förfarings sättet, såsom antagligt vore, komme till

alltmer vidsträckt tillämpning, komme också de anförda bestämmelserna om stämpelplikt i avseende å utländska obligationer därigenom att göras illusoriska. Fara föreläge givetvis också för att samma förfaringssätt komme till användning i avseende å aktiebrev i utländska aktiebolag.

För att nå den åsyftade effektiviteten i bestämmelserna om stämpelplikt för hit till riket införda utländska värdepapper har enligt propositionen i den allmänna stämpelförordningen införts en ny rubrik: *Certifikat*. Då denna beteckning icke i sig själv gäve ett uttömmande uttryck för alla de handlingar, som därmed åsyftades, har en definition lämnats, enligt vilken stämpelplikten drabbar varje handling, varigenom någon tillförsäkras förfoganderätt över ifrågavarande slag av värdepapper, vare sig handlingen betecknats såsom certifikat eller icke.

I fråga om den tidpunkt, vid vilken stämpelplikten för certifikat enligt den allmänna stämpelförordningen skall inträda, innebär förslaget, att de regler, som härutinnan gälla för de i certifikat omförmälda värdepapper, skola gälla jämväl i avseende å certifikatet, d. v. s. stämpelplikten skulle knytas till det tillfälle, då certifikatet belånas eller överlåtes eller då inregistrering äger rum av bouppteckning efter avliden person, till vars efterlämnade tillgångar certifikatet hör. Beträffande certifikat, som utfärdats i utlandet och sedermera hit införts, hava de skäl — avseende svårigheten att anordna en nöjaktigt effektiv kontroll över stämpelpликтens fullgörande — som tidigare varit avgörande för att stämpelplikten för utländska värdepapper icke knutits till införseln utan till en senare tidpunkt, funnits äga motsvarande giltighet. En närmare redogörelse för dessa skäl återfinnes i motiveringen till ett av särskilda sakkunniga den 16 februari 1920 avlämnat förslag till vissa ändringar i stämpelförordningen, vilket förslag fogats såsom bilaga till Kungl. Maj:ts proposition nr 232 till 1921 års riksdag. Vad åter angår certifikat, som utfärdas här i riket, har stämpelplikten, då dessa endast i undantagsfall torde utfärdas av andra än banker eller andra fondkommissionärer och fördenskull sådana svårigheter i fråga om kontrollen icke föreligga, förslagits böra inträda i och med utfärdandet. Enligt vad departementschefen inhämtat skulle en dylik regel vara till gagn jämväl ur den synpunkten, att därigenom skulle undvikas tvistigheter mellan säljare och köpare av utländska värdepapper om skyldighet att vidkännas stämpelavgift i fall, då efter utfärdande av certifikat å värdepapperen dessa bleve till köpeavtalets fullgörande införda till riket och certifikatet under mellantiden blivit föremål för ytterligare överlåtelse.

Med hänsyn till förefintliga möjligheter att kringgå gällande bestämmelser angående stämpelplikt för vissa hit till riket införda utländska värdepapper, vilka möjligheter torde hava i vidsträckt omfattning utnyttjats i fråga om obligationer, har utskottet ansett sig böra biträda förslaget om införande av stämpelbeskattning av certifikat å utländska värdepapper. Föremål för stämpeln bliva enligt förslaget handlingar, som betecknats såsom certifikat å värdepapper,

ävensom annan handling, varigenom någon tillförsäkras förfoganderätt över utländskt värdepapper. Såsom förutsättning för att stämpelplikt skall inträda torde därför böra uppställas, att handlingen är avsedd att såsom värdepapper träda i stället för det utländska värdepapperet eller att i annan ordning representera detsamma. Däremot torde ett i skriftlig form avfattat meddelande från exempelvis en bank, att denna för en kunds räkning inköpt eller innehar utländska värdepapper av visst slag, icke i och för sig kunna hänföras till stämpelpiktig handling.

Enligt vad som kommit till utskottets kännedom lär för närvarande icke sällan förekomma, att svenska banker till låntagare i utlandet utlåna medel mot säkerhet i utländska värdepapper. I sådana fall pläga vanligen värdepapperen icke överlämnas till långgivaren, utan kvarbliva desamma i utlandet, men tillförsäkras långgivaren rätt att, därest låntagaren icke fullgör honom åliggande betalningsskyldighet, förfoga över desamma. Denna rätt torde i regel bekräftas genom en för ändamålet utställd handling, som tillställes långgivaren. Med den avfattning de föreslagna bestämmelserna erhållit skulle sistnämnda slag av handlingar komma att träffas av stämpelbeskattning. Då dylika transaktioner säkerligen komme att försvåras eller omöjliggöras, därest desamma drabbades av stämpelskatt, samt ifrågavarande beskattning närmast är avsedd att drabba svenskt kapital, som placeras i utländska värdepapper, har utskottet funnit sig böra föreslå frihet från stämpel för certifikat, som härstädes belånas för i utlandet bosatt utländsk medborgares eller utländsk juridisk persons räkning.

Enligt utskottets förslag hava alla handlingar av ifrågavarande slag, vare sig de benämnts certifikat eller icke, betecknats såsom certifikat; varjämte definitionen å dessa handlingar införts omedelbart efter rubriken.

Vad angår den föreslagna ändringen i 1 § fondstämpelförordningen, synes redan nu stämpelplikt föreligga vid överlåtelse av utländska värdepapper, även om certifikat upptages såsom direkt föremål för överlåtelsen. Utskottet har emellertid ansett lämpligt, att författningsrummet förtydligas, så att otvetydigt framgår, att stämpelbeläggning skall äga rum vid dylik överlåtelse. I sammanhang härmed och då det torde kunna inträffa, att certifikat utfärdas även å svenska värdepapper, har bestämmelsen avfattats så, att stämpelplikt inträder vid överlåtelse av certifikat, evad dessa avse svenska eller utländska värdepapper.

Stämpelavgift för lottsedel i penninglotteri. Enligt 8 § i stämpelförordningen skall lottsedel för deltagande i penninglotteri, som anordnats med Kungl. Maj:ts tillstånd, av lotteriets anordnare före utlämnandet förses med stämpel av 10 öre för varje hel krona av det belopp, varå lottsedeln lyder. Denna stämpelavgift inbringar för närvarande omkring 1.8 miljoner kronor årligen. Vid redogörelsen för finansplanen i årets statsverksproposition har departementschefen meddelat sin avsikt att för täckande av en beräknad brist i budgeten för budgetåret 1927—1928 å 7 miljoner kronor föreslå bland annat en höjning av lottsedelsstämpeln, och i

Propositionen.

sammanhang med beräkningen av stämpelmedelsintäkten under samma budgetår har föredragande departementschefen anfört, hurusom en i samråd med chefen för handelsdepartementet verkställd undersökning givit vid handen, att en fördubbling av stämpelavgiften för lottsedlar skulle, om därjämte vissa ändringar vidtoges i planen för penninglotterierna, medföra en ökad stämpelinkomst av 3 miljoner kronor för år räknat. I enlighet härmed har föredragande departementschefen föreslagit, att stämpelavgiften till lottsedel i penninglotteri höjdes från 10 till 20 öre för varje hel krona av det belopp, varå lottsedeln lyder. För de allmänna penninglotteriernas del skulle ett bifall till detta förslag innebära, att lottsedlarna, som lyda å 10 kronor, vid försäljning till allmänheten skulle betinga ett från 11 till 12 kronor förhöjt pris för lottsedel.

I samband härmed har i propositionen föreslagits den ändring av 56 § stämpelförordningen, att tiden för inleverering av stämpelavgift belöpande å försålda men icke med stämpel försedda lottsedlar i penninglotterier minskas från en månad till en vecka efter varje dragning.

I den av herr Lövgren i Nyborg väckta motionen har uttalats, att den föreslagna höjningen av stämpelavgiften för lottsedlar vore ägnad att i synnerligen hög grad öka lottandelsinköpen i utlandet. För erhållande av den ökade statsinkomst, som befunnits erforderlig, har motionären anvisat den utvägen, att antalet lottsedlar i penninglotterierna höjes från 150,000 till 250,000 i varje dragning.

Motionen.

Då för närvarande en mycket stor efterfrågan råder å lottsedlar i penninglotterier, torde det knappast behöva befaras, att en fördubbling av stämpelavgiften skulle komma att nämnvärt inverka å resultatet av lottförsäljningen. Det av motionären uttalade antagandet angående verkan av stämpelns höjning synes därför sakna grund. För övrigt synes den utväg motionären anvisat för täckande av den brist, som skulle uppkomma, därest den nuvarande stämpelavgiften bibehölles, icke vara framkomlig. Departementschefen har nämligen vid den ökade stämpelinkomstens beräkning utgått från att antalet lotter i varje dragning ökas till 200,000, och enligt vad utskottet erfarit har numera beslut om sådan ökning fattats. Enligt utskottets mening är det icke tillrådligt att vidtaga en så avsevärd utökning av lottantalet, som bleve erforderlig för att ersätta den genom stämpelavgiftens höjning beräknade inkomstökningen.

Utskottet.

På nu anförda skäl har utskottet anslutit sig till propositionen i vad den avser höjning av stämpelavgiften å lottsedlar.

Enligt 17 § tredje stycket stämpelförordningen skall, där med avseende å

Stämpelfrihet
för in-teck-
nings-hand-
ling i visst
fall.

inteckning i fast egendom, tomträtt eller vattenfallsrätt äskas de i särskilt angivna lagrum omförmälda åtgärder, vilka innebära, att en äldre in-tecknings-handling helt eller delvis ersättes av ny sådan handling, den nya handlingen icke beläggas med stämpel. Anledningen till detta stadgande —

vilket innefattar undantag från bestämmelsen i 8 §, att skuldebrev, då det för vinnande av in-teckning företes hos offentlig myndighet, skall förses med stämpel till visst belopp — är, att stämpel för det belopp, som den nya in-teckningshandlingen avser, redan erlagts, då in-teckning för den äldre handlingen sökts, och att stämpelbeläggning av den nya handlingen alltså skulle innebära, att för densamma belopp skulle utkrävas dubbel stämpel.

Med en den 11 januari 1927 dagtecknad proposition, nr 33, har Kungl. Maj:t för riksdagen framlagt förslag till, bland annat, lag om in-teckningshavares rätt till betalning ur ersättning, som utgår på grund av brandförsäkringsavtal, avsedd att träda i kraft den 1 januari 1928. Enligt 4 § av förslaget gäller att, därest försäkringsgivare, då skada inträffar, är ansvarig i förhållande till in-teckningshavare i fast egendom men ej gent emot ägare av byggnad, hörande till egendomen — varmed bland annat åsyftas det fall, där egendomens ägare själv åsatt elden — försäkringsgivaren, i den mån enligt i förslaget givna regler vid fördelning av ersättningsbelopp betalning utfallit å in-teckningens huvudstol, skall inträda i in-teckningshavarens rätt. För det belopp, varmed betalning sålunda utfallit, jämte ränta skall på grund av handling, som länsstyrelsen har att utfärda, in-teckning meddelas försäkringsgivaren att gälla med förmånsrätt näst efter in-tecknat belopp, som ej utgått vid fördelningen. Jämlikt 7 § av den föreslagna lagen skall densamma äga motsvarande tillämpning i avseende å in-teckning i tomträtt eller vattenfallsrätt, därest brandförsäkring är tagen å byggnad, som utgör tillbehör till tomträtten eller vattenfallsrätten.

Som motivering till förslaget om ändring i 17 § stämpelförordningen har departementschefen anført, att vägande skäl lära kunna anföras till stöd för en tolkning, varigenom sådan in-teckningshandling i stämpelhänseende likställes med skuldebrev, och att då stämpel för det belopp handlingen avser redan blivit erlagt, då den äldre in-teckningen sökts, följdriktigheten syntes fordra, att i överensstämmelse med vad i 17 § tredje stycket stämpelförordningen funnes för där avsedda fall stadgat, stämpelfrihet skulle äga rum jämväl med avseende å sådan handling, varom nu vore fråga. Bestämmelse härom syntes böra införas såsom tillägg till nämnda författningsrum.

Utskottet.

Förenämnda proposition nr 33 har numera i huvudsak blivit av riksdagen antagen. Mot den föreslagna ändringen i 17 § stämpelförordningen har utskottet icke något att erinra.

På grund av vad ovan anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med förklarande att Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 189 icke kunnat oförändrad bifallas och med avslag å motionen II: 316 av herr Lövgren i Nyborg, antaga

1) det vid propositionen fogade förslaget till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den

19 november 1914 angående stämpelavgiften med den ändring, att de i 8 § intagna bestämmelserna rörande certifikat skola hava följande lydelse:

Certifikat å utländskt värdepapper, vartill hänföres varje handling, varigenom någon tillförsäkras förfoganderätt över värdepapper av följande slag, nämligen aktiebrev i utländskt aktiebolag, andelsbevis, delaktighetsbevis eller lottbrev i utländskt företag av ekonomisk art ävensom i utlandet utfärdad obligation eller förskrivning, som enligt denna förordning jämföras med obligation, skall förses med stämpel till det belopp, varmed stämpelavgift skulle hava utgått för i certifikatet omförmälda värdepapper, därest dessa efter införsel till riket blivit föremål för överlåtelse. Stämpelbeläggning av certifikat skall äga rum, där det utfärdas här i riket, vid utfärdandet och, där det utfärdats i utlandet och hit till riket införts, vid den tidpunkt, som för sådant fall är stadgad i fråga om värdepapper av i certifikatet omförmälda slag. Stämpelpfikt skall dock icke inträda allenast på den grund, att certifikat, som utfärdats i utlandet, härstädes belånas enligt skuldförbindelse, utfärdad av i utlandet bosatt utländsk medborgare eller utländsk juridisk person.

Vad sålunda stadgats angående stämpelbeläggning skall dock icke äga tillämpning på certifikat, som före den 1 juli 1927 uppvisats hos magistrat i stad. Om dylikt uppvisande samt om dagen därför skall magistraten kostnadsfritt verkställa påteckning å certifikatet.

Varder certifikat utbytt mot ett eller flera certifikat å samma värdepapper eller ock mot värdepapperen, må innehavaren med företeende av certifikatet och det eller de nya certifikaten eller värdepapperen hos överståthållarämbetet eller Konungens befallningshavande anhålla om vidtagande av åtgärd, för att å förstnämnda certifikat anbragta införselstämplar eller för certifikatet åtnjuten stämpelfrihet må kunna tillgodoräknas det eller de nya certifikaten eller värdepapperen. Myndigheten skall då, därest förstnämnda certifikat är belagt med stämplars, annullera dessa med en för sådant ändamål inrättad tryckstämpel eller, om stämpelfrihet åtnjutes, göra påteckning å samma certifikat angående företeendet och ändamålet därmed; och äger därefter stämpelfrihet

rum för det eller de nya certifikaten eller värdepapperen, som av myndigheten förses med anteckning om orsaken härtill.

Se för övrigt 16 §.

2) följande förslag till

Förordning

om ändrad lydelse av 1 § i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper.

Härigenom förordnas, att 1 § i förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper skall i nedan angiven del erhålla följande ändrade lydelse:

1 §.

Vid överlåtelse — — — nedan sägs.

Med fondpapper — — — obligation stämpelbeläggas.

Lika med överlåtelse — — — rätt, så ock överlåtelse av handling, varigenom någon tillförsäkras förfoganderätt över fondpapper (certifikat).

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1927.

Stockholm den 3 maj 1927.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Johan Nilsson i Kristianstad, Wohlin, Bårg. Boman. Björnsson, friherre Beck-Friis, Bergman. Schlyter, Månsson i Furuviik, Jönsson i Boa, Johansson i Arkösund, Bengtsson i Kullen, Lövgren i Nyborg, Olsson i Golvvasta, Nylander, Björklund, Wahlmark, Johansson i Hornsberg. Olsson i Gävle och Ljunggren.

Reservation

av herrar *Bårg* och *Björnsson* mot utskottets motivering rörande förhöjning av stämpelavgift för lottsedel i penninglotteri.